

Φουρνιώτικα

ΠΡΟΣ: ΚΥΡΙΟ

ΔΕΜΕΤΣΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 77
ΧΑΛΚΙΔΑ ΕΥΒΟΙΑΣ
34100

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
PORT PAYE
Hedonias Ag.
Ag. 1
10000 - HELLENIC

ΟΥ
ΗΣ

Νέα

ΑΘΗΝΑ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2000 - Αριθ. φύλλου 35

Γραφεία: Μενάνδρου 54 - Αθήνα - τηλ. 5247.150

Γονείς και παιδιά:

Αμοιβαίες υποχρεώσεις τους πριν τη δεκαετία του '50. Οι συνθήκες της ζωής τους.

Του Δασκάλου ΚΩΣΤΑ ΔΡΑΚΩΝΑΚΗ

Οι πρόγονοί μας, οι γονείς μας, που σκληρά εργάζονταν και λίγο αμείβονταν από την άγνοια της γης τους, λιποδιάτοι και ολιγαρκείς εγκαταλελειμμένοι από τη μοίρα και το κράτος έπραξαν το καθήκον τους.

Εμείς όπως είχαμε υποχρέωση ενσταλάξαμε στην ψυχή τους τα στοιχεία βελτίωσης της ζωής τους. Είμαστε ως παιδιά τους ευγνώμονες;

Είχα την τύχη πολλές φορές την καλοκαιρινή περίοδο να συναντώ τον αείμνηστο συγχωριανό μας ιστορικό και λαογράφο Νίκο Ζερβογιάννη και να πληροφορούμαι στοιχεία της Φουρνιώτικης ιστορίας από το 1870 και μετά. Η σωστή πληροφόρησή του, η δυνατή μνήμη του και η αφηγηματική του ικανότητα με την ζωντανή και αδρομερή περιγραφή των γεγονότων κέντριζε πάντα το ενδιαφέρον των ακροατών του.

Χαιρόταν να ασχολείται με τις συνθήκες ζωής τις σημερινές και της εποχής του, να τις παραλληλίζει και να αναφέρει τα θετικά και αρνητικά τους σημεία.

Με ειλικρίνεια αναφερόταν για τις κακίες και τις αρετές της εποχής του λέγοντας: Μεταφέρω τα λόγια του όπως τα θυμάμαι.

«Η κοινωνία από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα υστερούσε σε γνώσεις αλλά υπερτερούσε σε αρχές. Η οικογένεια τότε ελεγχόταν περισσότερο από τη μικρή επώνυμη κοινωνία που ζούσε και άλλη επιλογή έξω από την εργασία και εκκλησία δεν υπήρχε. Οι συνθήκες διαμονής των κατοίκων ήταν ανθυγιεινές, γιατί μαζί με την κατοικία συνυπήρχε συνήθως ο σταύλος των ζώων και ο αχειριώνας.

Στην οικογένεια ο πατέρας ήταν πραγματικός αφέντης και σπάνια δεχόταν διάλογο και συζήτηση με κανένα.

Δούλευε στη γη με πρωτόγονα μέσα και σπάνια χρησιμοποιούσε λιπάσματα.

Σε μερικές μη ανεπτυγμένες περιοχές συνήθιζαν οι πρόγονοί μας να

(Συνέχεια στη σελ. 6)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 25ετίας από την ίδρυση του Συλλόγου μας, αποφάσισε την έκδοση ειδικών αναμνηστικών μεταλλίων. Τα μετάλλια στην πρόσθια όψη των θα έχουν ως παράσταση το σήμα του Συλλόγου με την ανθισμένη αμυγδαλιά και στην οπίσθια όψη σχετική αναφορά στη συμπλήρωση της 25ετίας.

Η διάμετρος των μεταλλίων θα είναι 4.5 εκατ. και το πάχος των 3 χιλ., θα είναι δε από καθαρό ασήμι 999%. Η επιμελημένη χάραξη του από έμπειρο χαρακτήρα και η καθαρότητα του μετάλλου, θα μας δώσει ένα πραγματικό κόσμημα.

Η τιμή διάθεσης θα είναι προς 7.000 δρχ. όσο και το κόστος. Το ίδιο μετάλλιο επάργυρο θα κοστίζει 4.500 δρχ.

Σημειώνεται ότι θα εκδοθούν τόσα αντίτυπα όσα και θα δηλωθούν. Ο Αντ/δρος του Συλλόγου μας Κώστας Φουντουλάκης και το μέλος Βασιλεία Ορφανού Ζερβάκη, θα δέχονται τις δηλώσεις σας. Το ωραίο αυτό κόσμημα θα πρέπει να το αποκτήσουμε όλοι μας για μας, για τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Φουρνιωτών και Φίλων Φουρνής (Συνεδρίαση 6.6.2000) καλούνται τα μέλη του Συλλόγου σε ετήσια Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Καταστατικού στις 30 Ιουλίου 2000, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 πρωινή στην Πολιτιστική Γωνιά του Συλλόγου, στη Φουρνή. Σε περίπτωση μη απαρτίας, θα επαναληφθεί η Συνέλευση στις 6 Αυγούστου 2000, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 πρωινή, στον ίδιο τόπο.

Τα θέματα που θα συζητηθούν είναι:

1. Έκθεση πεπραγμένων Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Ανάγνωση έκθεσης Εξελεγκτικής Επι-

τροπής.

3. Έγκριση πεπραγμένων και οικονομικού απολογισμού.
4. Διάφορα (Ανακοινώσεις - Προτάσεις).
5. Εκλογή Εξελεγκτικής Επιτροπής.
6. Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Υποβολή αιτήσεων υποψηφίων για το Δ.Σ. και την Εξελεγκτική Επιτροπή υποβάλλονται στα Μέλη του σημερινού Δ.Σ.

Θερμή παράκληση για την αθρόα προσέλευση των μελών, καθώς και για την εκδήλωση ενδιαφέροντος για υποβολή υποψηφιοτήτων.

Ο Πρόεδρος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥΤΟΥΔΑΚΗΣ
Η Γεν. Γραμματέας: ΣΑΣΑ ΔΡΑΚΩΝΑΚΗ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗ ΦΟΥΡΝΗ ΤΟ 2000

Όπως κάθε χρόνο το καλοκαίρι έτσι και φέτος θα πραγματοποιηθούν από το Σύλλογό μας οι εξής εκδηλώσεις:

- Στις 6.8.2000 και ώρα 7 μ.μ. απονομή τιμητικών πλακετών στους Φουρνιώτες: Κανιτάκη Κων/νο, Ζερβογιάννη Νικόλαο και Μαυροειδή Νικόλαο, για την προσφορά τους στο χωριό και στο Σύλλογο. Θα γίνει και ομιλία με θέμα: «Η συμπεριφορά των κτιρίων έναντι του σεισμού» από τον κ. Γιαννόπουλο Πλούταρχο διδάκτορα Παν/μίου, Αναπληρωτή καθηγητή Μετσόβιου Πολυτεχνείου.
- Διήμερη εκδρομή στη Σαυτορίνη 9 με 10/8/2000.
- Απογευματινός περίπατος στο Αρέτι για εσπερινό 7.8.2000.
- Πρωϊνός εκκλησιασμός στη Μονή Παντανάσσης Ηρακλείου 4.8.2000.
- Στις 13.8.2000 θα γίνει η καθιερωμένη αιμοδοσία.
- Στις 16.8.2000 η χοροσπερίδα του χωριού από τους δύο Συλλόγους.

Ευελπιστούμε στη δική σας συμμετοχή και συμπράξη.

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Ετήσια Γενική Συνέλευση είναι το κορυφαίο γεγονός του Συλλόγου μας. Και η συμμετοχή μας σ' αυτή αποτελεί χρέος και καθήκον όλων μας.

Στη γενική συνέλευση ενημερωνόμαστε για τα επιτεύγματα και τις δραστηριότητες του Διοικητικού Συμβουλίου και την οικονομική κατάσταση του Συλλόγου μας και συζητούμε για τον προγραμματισμό των απαιτούμενων ενεργειών για την πρόοδό του και εξουσιοδοτείται το νέο Δ.Σ., να πάρει σημαντικές αποφάσεις που από μόνο του δε θα έπαιρνε.

Και τέλος εκλέγουμε το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο για την επόμενη ζετία.

Κάνουμε γι' αυτό έκκληση σε όλους τους συμπατριώτες μας να μην λείπει κανείς από τη φετινή Γενική Συνέλευση.

Ας στρατευτούμε όλοι μας, ας κάνουμε υπομνήσεις και ας απευθύνουμε προσωπικές προσκλήσεις σε όλους μας.

Και μια δυνατή παράκληση: να δηλώσουν υποψηφιότητα όσο το δυνατόν πιο πολλοί για το Διοικητικό Συμβούλιο.

Ευχόμαστε από τις Αρχαιρεσίες να προκύψει ένα νέο Δ.Σ., επανδρωμένο από ικανά στελέχη που να εγγυώνται την καλή πορεία του Συλλόγου.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΠΛΑΚΕΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 25ετίας από την ίδρυση του Συλλόγου μας, το Δ.Σ. αποφάσισε όπως τιμά κατ' έτος σε ειδική τελετή μέλη της Φουρνιώτικης κοινωνίας τα οποία προσέφεραν εις τον Φουρνιώτικο χώρο παγκοίνως αγεγνωρισμένο αξιόλογο έργο και τα οποία δεν υπάρχουν εις την ζωήν.

Στα πλαίσια αυτής της απόφασης το Δ.Σ. του Συλλόγου μας αποφάσισε την απονομή γι' αυτό τον Αύγουστο τιμητικών πλακετών εις:

1. Τον ιδρυτή και πρώτο Πρόεδρο του Συλλόγου μας καθηγητή δερματολογίας αείμνηστο

Κων/ντίνο Ι. Κανιτάκη, και 2. Τον ερευνητή και συγγραφέα της ιστορίας και λαογραφίας του Φουρνιώτικου χώρου αείμνηστο Νικόλαο Μ. Ζερβογιάννη.

Με την ίδια απόφαση το Δ.Σ. αποφάσισε να τιμήσει τον τελευταίο πρόεδρο της κοινότητας Φουρνής, μετά την υποχρεωτική ένταξη αυτής εις τον Δήμον Νεαπόλεως Νικόλαο Γ. Μαυροειδή, δια την επί σειράν ετών αξιόλογη προσφορά του ως κοινοτάρχου των χωριών μας.

Η τελετή της απονομής θα γίνει στις 6 Αυγούστου, ημέρα Κυριακή και ώρα 7 μ.μ., στο προαύλιο του Δημ. Σχολείου μας.

Κοινωνική ζωή και κίνηση - Εκδηλώσεις του Συλλόγου -

ΕΡΓΑ ΣΤΗ ΦΟΥΡΝΗ

- Όπως πληροφορούμαστε από τον Πρόεδρο του Τοπικού μας Συμβουλίου Εμμ. Γωνιωτάκη, άρχισε η κατασκευή δεξαμενής στο Πάνω Χωριό για την υδροδότησή του. Όπως γνωρίζουμε, λόγω υψομέτρου, το Πάνω Χωριό παρουσιάζει, κυρίως την καλοκαιρινή περίοδο, πρόβλημα ύδρευσης.
- Διανοίγεται ο αγροτικός δρόμος στο Κλίμα. Αρχίζει από Κορακιά και φτάνει μέχρι Μαρασκά.
- Συντομεύεται η διαδρομή προς Άγιο Νικόλαο και Ηράκλειο. Επιτέλους ανοίγει η διάβαση στο ύψος της γέφυρας του Νικητιανού. Είναι αυτή τη φορά νόμιμη. Έτσι, άνετα και ακίνδυνα πια μπορούμε να μπούμε στον εθνικό δρόμο Αγίου Νικολάου - Ηρακλείου.

Γεννήσεις

- Ο Νικόλαος Πατεράκης και η Δάφνη Χρονάκη αρχαιολόγος, κόρη του οφθαλμιάτρου Γιάννη Χρονάκη απέκτησε κοριτσάκι.
- Η Ειρήνη Τζωρτζάκη - Κατσούλα, κόρη της Ελένης Γρηγ. Μπουραντά - Τζωρακάκη απέκτησε κοριτσάκι.
- Ο Κώστας Αγγελάκης Πολ. Μπχ., γιός του Εμμανουήλ Κ. Αγγελάκη απέκτησε κοριτσάκι.
- Η Αμαλία Μουτσοπούλου - Γλακουσάκη, κόρη της Όλγας Βουκουκλάρη - Μουτσοπούλου απέκτησε κοριτσάκι.
- Ο Δημήτρης Τουτουδάκης, γιός του Ιατρού Ζαχαρία Τουτουδάκη απέκτησε κοριτσάκι.

Βαπτίσεις

- Ο Μιχάλης Γεωργίου Παπουτσάκης, δάσκαλος βάφτισε το αγοράκι του στην Αγία Μαρία Μεθυμοπούλα και το ονόμασε Γεώργιο. Ακολούθησε γλέντι στο κέντρο «ΚΑΚΛΗΣ».
- Η Μαρία Μπουραντά - Παλιούρα, κόρη του Εμμ. Γρηγ. Μπουραντά βάφτισε το αγοράκι της και το ονόμασε Ανδρέα.
- Ο Γεώργιος Ιωάννου Χρονά-

κης γεωπόνος και η Έφη Στεφανίδου βάφτισαν το κοριτσάκι τους στην Αγία Τριάδα Φουρνής και του έδωσαν το όνομα Ιωάννα.

Αρραβωνιάστηκαν

- Η Μαρία Καβουσανάκη και ο Δημήτριος Λαβδάκης οικονομολόγος γιος της Μαρίας Δημ. Χειράκη - Λαβδάκη.
- Η Μαρία Σταματάκη, κόρη του συγχωριανού μας Γιώργου Σταματάκη, Τραπεζικός Υπαλ. και ο Γεώργιος Κουκουράκης Μηχανικός.
- Η Ελληνική Πρατσινάκη δικηγόρος, κόρη του συγγραφέα Γιώργου Πρατσίνη και ο δικηγόρος Μάνος Μελεγγρινός.

Γάμοι

- Η Δήμητρα Μπουραντά, κόρη του Εμμ. Γρ. Μπουραντά και ο Ελευθέριος Μανιλάρης παντρεύτηκαν στην Αγία Μαρίνα Ηλιούπολης.
- Η Ελένη Λαδουκάκη, γεωπόνος κόρη της δασκάλας Μαρίας Παπουτσάκη και ο Πέτρος Κωνσταντάκος, γεωπόνος παντρεύτηκαν στις Μοίρες Ηρακλείου.

Έφυγαν

- Γεώργιος Μπαρμπούνης, πατέρας του καθηγητή Κώστα Μπαρμπούνη, πέθανε στην Αθήνα και τάφηκε στη Φουρνή.
- Αθηνά Φαλκωνάκη σύζυγος του Εμμ. Φαλκωνάκη πέθανε και τάφηκε στην Πλάκα.
- Γαβριήλ Χατζηπαργουρόπουλος, σύζυγος συγχωριανής μας Καίτης Ζερβάκη Χατζηπαργουρούλου, πέθανε και τάφηκε στην Αθήνα.
- Γιάννης Λαβδάκης κρεοπώλης, πέθανε και τάφηκε στο Καστέλλι.
- Εμμανουήλ Δαμιανάκης αρτοποιός, πέθανε στο Ηράκλειο και τάφηκε στη Φουρνή.
- Εμμανουήλ Φαϊτάκης, αδελφός της Ελένης Φιορέτζη, πέθανε και τάφηκε στην Αθήνα.
- Ναυσικά Κοκολάκη, πέθανε στο Ηράκλειο και τάφηκε στο Καστέλλι.
- Εμμανουήλ Ζερβός επί σειρά

ετών Πρόεδρος του Αγροτικού μας Συνεταιρισμού, πέθανε και τάφηκε στο Καρύδι.

- Ελένη Κασωτάκη, πέθανε και τάφηκε στις Δωριές.
- Μαρία Επιμενίδη - Μαυροειδή, πέθανε και τάφηκε στη Φουρνή.
- Μιχαήλ Δρακωνάκης ιερέας, πέθανε και τάφηκε στο Μεγάλο Πέεουκο.

Νέοι Επιστήμονες

- Ιωάννης Τυράκης, γιός του συγχωριανού μας νευρολόγου Ιατρού Εμμανουήλ Τυράκη έλαβε το πτυχίο της φαρμακευτικής του Παν/μίου Αθηνών.
- Κώστας Αντωνίου Παπαδάκης, εγγονός της συγχωριανής μας συγγραφέα Σοφίας Μαυροειδή Παπαδάκη έλαβε το πτυχίο του Πολιτικού Μηχανικού από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.
- Γρηγόρης Παπουτσάκης γιός του δασκάλου Γεωργίου Παπουτσάκη έλαβε το πτυχίο του Ναυπηγού από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Βοήθεια στους σεισμοπαθείς

- Ο Σύλλογος μας με το Δ.Σ. του επισκέφθηκε το Κέντρο Σεισμοπαθών Ν. Φιλαδελφείας και του πρόσφερε το ποσό των 50.000 δρχ.

Η ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Αγαπητά μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας χαιρετώ.

Για το κόπημα της πίτας δεν έχω λόγους να μη χαίρομαι, για την τόσο ωραία επιτυχία που είχε αυτή η σύναξη. Μας γέμισε χαρά όλους, ξένους και ντόπιους που βρεθήκαμε. Ο λόγος του Προέδρου μας Κ. Τουτουδάκη απλός και σταθερός, το ίδιο και της Προέδρου του Συλλόγου των Καστελλιανών κ. Πόπης Παπαδομαρκάκη.

Εύχομαι πάντα τέτοιες επιτυχίες,

Χαίρομαι επίσης και αισιοδοξώ για το μέλλον της Φουρνής μας, όταν νέοι άνθρωποι προοδεύουν στην επιστήμη και τα γράμματα και καλλιεργούνται πνευματικά και ηθικά για να αποτελέσουν αύριο την ηγεσία του Συλλόγου μας.

Ιδιαίτερα σε Φουρνιώτες νιώθω διπλή χαρά όταν βλέπω τους συγχωριανούς μας να συνεχίζουν τις σπουδές τους σε ξένα Πανεπιστήμια, να ειδικεύονται και να παράγουν αξιόλογο επιστημονικό και πνευματικό έργο.

Ε.Φ.

ΔΩΡΕΑ ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΑΛΚΩΝΑΚΗ

Ο συγχωριανός μας Σταύρος Βασιλείου Φαλκωνάκης, γνωστός για το ενδιαφέρον και την προσφορά του σε κοινοτικά έργα της Φουρνής, παρέδωσε το ποσό των 480.000 δρχ. στον πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου και νυν αντιδήμαρχο Νεάπολης Μανώλη Γωνιωτάκη, για τη βελτίωση βατότητας (τσιμεντόστρωσης) του δρόμου προς Τίμιο Σταυρό.

Ο Σύλλογός μας, που κατά καιρούς δημοσίευσε άλλες προσφορές στα Φ.Ν., εύχεται να βρεθούν μισητές του ενδιαφέροντός του για τη βελτίωση της εικόνας του χωριού μας.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΦΟΥΡΝΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ

Πιστεύουμε ότι η συνεργασία των δύο Συλλόγων της Φουρνής με το Τοπικό Συμβούλιο και το Δήμο, τώρα με την κατάργηση των Κοινοτήτων, κάτω από τις σημερινές ιδιόζουσες συνθήκες καθίσταται επιβεβλημένη και θα συμβάλει τα μέγιστα στη σύσφιξη των σχέσεων ανάμεσα στους Φουρνιώτες, κι οπωσδήποτε θα γίνει ένα σημαντικό εργαλείο στην προσπάθεια για την προβολή και προώθηση για επίλυση των ιδιαίτερων προβλημάτων που απασχολούν το χωριό μας. Ας μην χάνεται χρόνος για την οικοδόμηση τέτοιων σχέσεων. Ας μην ξεριζώσουμε απ' τις ψυχές μας το ομορφότερο συναίσθημα της ιδιαίτερης αγάπης και νοσταλγίας προς τον τόπο που γεννηθήκαμε εμείς και οι πρόγονοί μας.

Σε πολλούς Συλλόγους, όπου δεν παρατηρείται ομοψυχία, παρουσιάζεται το φαινόμενο γνωστά, άριστα για το ήθος και το χαρακτήρα τους μέλη, με παλαιότερη προσφορά στο χωριό τους, άτομα καταξιωμένα στην ελληνική κοινωνία, να απουσιάζουν από κάθε εκδήλωσή τους. Έτσι νιώθουν ντροπή για τον τόπο τους.

Οι εποχές που ζούμε χρειάζονται τα λίγα άτομα του τόπου μας να έχουν ψυχική επικοινωνία. Ας προσέξουμε όλοι. Ας αποκτήσουμε ένα επίπεδο υψηλής αποδοτικότητας και πολιτισμένης εσωτερικής δραστηριότητας για το καλό του τόπου μας.

Το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυό το πρόσωπο.

Όλοι οι φορείς ας συνεργάζονται!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΣΤΟ ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΡΔΑΚΗ

Τα τελευταία χρόνια η προσφορά αίματος σε Φουρνιώτες σε ώρες ανάγκης είναι αυξημένη.

Ο ακούρατος και πάντα πρόθυμος Πρόεδρος του τοπικού Συλλόγου «Βαγγελίστρα» Μιχάλης Βαρδάκης, αρμόδιος για την Τράπεζα αίματος του Συλλόγου, έχει ικανοποιήσει τις ανάγκες πολλών ασθενών που απευθύνθηκαν σ' αυτόν.

Όλοι οι Φουρνιώτες τον ευχαριστούν για το μεγάλο έργο που επιτελεί και εύχονται, για τη συνέχιση του έργου του, να προσφερθούν αρκετοί αιμοδότες κατά την καλοκαιρινή αιμοδοσία που θα προγραμματισθεί, όπως κάθε χρόνο, το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου.

ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ

Είδα σε μια εφημερίδα του Συλλόγου Πυράς-Φωκίδας τη φωτογραφία ενός καφενειού που κάτω της γραφίταν: «Κλειστό το καφενείο, έρημη η πλατεία του χωριού».

Αυτόματα δραπέτευσαν σαν κρατούμενοι οι έγκλειστες αναμνήσεις μου, τότε που στον Παλαίμυλο είχαν κλείσει και τα δύο καφενεία του. Συνειδητοποίησα τις υποχρεώσεις που έχουμε να διατηρήσουμε τα δύο καφενεία, που είναι χώροι πολλαπλών χρήσεων, χώροι αναψυχής και εστίασης, χώροι εξυπηρέτησης επισκεπτών και διερχομένων.

Πολλοί χωριανοί προτιμούν τα οπτικά παραλιακά κέντρα αντί να μένουν στον τόπο τους και να συστήνουν και στους άλλους να τα προτιμούν.

Αξίζει μια ξεχωριστή τιμή σ' αυτούς που με το απάνθρωπο ωράριο και τα ελάχιστα οικονομικά οφέλη είναι στη διάθεσή μας ικανοποιώντας κάθε απαίτησή μας.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Όσα μέλη ή φίλοι του Συλλόγου μας δε βλέπουν οι συνδρομές τους να δημοσιεύονται στα «Φ.Ν.» να απευθύνονται στα μέλη του Δ.Σ. Πολλές ταχ. επιταγές δεν εξοφλούνται γιατί τα αναγραφόμενα στοιχεία δεν είναι ακριβή.

Τις θερινές διακοπές μπορείτε να αφήσετε τη συνδρομή σας στον καθηγητή Μιχάλη Γωνιωτάκη και τον παπα-Μανώλη Δρακωνάκη αν συμβαίνει ν' απουσιάζουν τα μέλη του Δ.Σ.

Σας γνωστοποιούμε επίσης ότι ο Παπα Μανώλης έχει διπλότυπο εισπράξεων και μπορεί να κόβει αποδείξεις.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ «Η ΒΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑ»

Ο τοπικός μας Σύλλογος «Η Βαγγελίστρα», με ενέργειες του κ. Φοίβου Ιωαννίδη, Υφ/γού Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων επιχορηγήθηκε με το ποσό του 1.000.000 δρχ. από το Υπουργείο Πολιτισμού για τις πολιτιστικές ανάγκες του.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τον κ. Υφυπουργό για το ενδιαφέρον του.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Μενάνδρου 54 Αθήνα
Τηλ. 5247150

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Πρόεδρος: Γεώργ. Τουτουδάκης
Αντ/δρος: Κων/νος Φουντουλάκης
Γ. Γραμ.: Σάσα Δρακωνάκη - Κουμουτσάκου
Ταμίας: Αντώνιος Ρουσάκης
Μέλος: Βασιλεία Ζερβάκη - Ορφανού
Σύμβουλος: Κ. Δρακωνάκης

- Ιστορικές σελίδες - Συνεργασίες αναγνωστών - Προγράμματα

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Συνεχίζονται οι εργασίες εξωραϊσμού στον Τίμιο Σταυρό. Τώρα γίνονται τα επιχρίσματα, προσφορά της οικογένειας Γεωργίου Σταύρου Κωστάκη.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Φουρνής κάνει έκκληση προς τους ευσεβείς Χριστιανούς να συνδράμουν για την ολοκλήρωση και των υπολοίπων εργασιών.

Συμπληρωματικά δημοσιεύονται τα ονόματα των συνδρομητών για την ανακαίνιση του Ναού:

-Φρουδάκη Ευσταθία 5.000	-Τέκνα Γεωργίου Μπαρμπού- νη του Μιχ. στη μνήμη του	νομή Γ. Δαμιανάκη πρόσφεραν οι οικείοι του το ποσό των 193.000 δρχ. για τους ιερούς ναούς της Αγίας Τριά- δας και Τιμίου Σταυρού Φουρνής.
-Ανδριανάκης Εμμ. ιερέας 10.000	πατέρα τους 5.000	Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Φουρνής ευχαριστεί τους δωρητές και εύχεται η μνήμη του να είναι αιώνια.
-Δαμιανάκης Γεώργιος Εμμ. 10.000	-Μανουσάκη-Ρουφαδάκη Άννα 25.000	
-Περουλιός Γεώργιος 10.000	-Κλωντζάκη Ειρήνη Ιωάν. 40.000	
-Τσιχλή Πόπη δασκάλα 20.000		
-Υπάλληλος Φυλακών Νεά- πολης 23.000	Προσφορά εις μνήμην	
-Βασιλάκης Γεώρ. δάσκαλος 20.000	Εις μνήμην του αποβιώσαντος Εμμά- νου	

Η ΦΟΥΡΝΗ ΤΗ 10ετία ΤΟΥ 1920

Όπως την περιγράφει στην εφημερίδα του Ηρακλείου «Η ΙΔΗ»
της 25-6-1925 ανώνυμος περιηγητής
(Από το Αρχείο της Φιφής Καφετζάκη)

Επισκεπτόμενος το Μεραμβέλλον, έφθασα τέλος στα
ρομαντικά χωριά της Φουρνής.

Κατάφυτα δασίσκια από το πλήθος των καλλιεργηθεισών
αμυγδαλών ξεπροβάλλουν τα διάφορα οικοδομήματα των
χωριών τούτων σαν λευκά περιστραί.

Αληθινή πράγματι μαγεία είναι
και ο νεωστεί ανοικοδομηθείς επί
του τουρκικού τεμένους βυζαντι-
νός ναός της Αγίας Τριάδος, με τον
πανύψηλο κουμπέ και το καμπανα-
ριό του, ο οποίος ως θωρηκτόν
φαίνεται αναδυόμενος μέσα από
τον ίσκιό των καρποφόρων δέν-
δρων που τον περιβάλλουν.

Η τεκτονική του, ο ρυθμός του, η
εσωτερική του διακόσμησης, η
Αγιορείτικη ζωγραφική του, ο περι-
βολός του, η θέσις του, η εντατική
και συστηματική καλλιέργεια των
χωριών αυτών, η τάσις προς τας
ωραίας οικοδομάς, την καθαριότη-
τα, η παρουσία του εργοστασίου
ελαιοπυρήνης, ο ζήλος σχεδόν
όλων των νέων και νεανιδών προς
τας επιστήμας και τας τέχνες,
κάνει τον επισκέπτην εκόντα άκο-
ντα να εκπλαγή και εκπληγτόμενος
να αποκαλυφθή από θαυμασμόν
και εκτίμησιν προς τους κατοίκους
του μέρους τούτου.

Επιστήμονες πλείστοι, διδάσκαλοι,
διδασκάλισσαι, έμποροι, στρατιω-
τικοί, υπάλληλοι και εν γένει όλος ο
ξενητεμένος κόσμος των χωριών
αυτών παραθερίζει κάθε καλοκαίρι
στο μέρος αυτό. Ένας γέρος πλά-

τανος με τον δασύ του ίσκιό, τους
φιλοξενεί κάθε ημέρα και τους
σιγοντάρει με το θρόισμά του, εις
τας συζητήσεις τας επιστημονικάς,
τας κοινωνικάς, τας πολιτικάς που
κάνουν, με αληθινά ευγενική
συμπεριφορά αναμεταξύ τους.

Φιλόξενοι, εργατικοί, περιποιητι-
κοί διψούν από συγκοινωνία οι
κάτοικοί των. Με παράπονο στα
χειλή σου λένε ότι παρ' όλους τους
φόρους που πληρώνουν, παρ'
όλην την υπηρεσίαν που προσφέ-
ρουν εις το κράτος οι μορφωμένοι
τους, οι στρατιώτες τους, το κρά-
τος δεν τους ικανοποίησε ποτέ
ούτε στα σχολεία ούτε και να τους
φτιάξη ένα δρόμο 4 χιλιομέτρων
που έχουν, για να συγκοινωνήσουν
με την κεντρικήν αρτηρίαν Νεαπό-
λεως - Ηρακλείου.

Έγινε, λέει, μελέτη κλπ. αλλά
μόνον στα χαρτιά, στην πραγματι-
κότητα τίποτε ακόμα Επίσης κάθε
χρόνο καταστρέφεται το αμύγδαλο
από μικρόβιο και μ' όλες τις φωνές
που βάζουν στους πολιτικούς των
κανέν μέτρον δεν ελήφθη για να
σωθεί το προϊόν αυτό και ν' ανα-
κουφισθούν και οι άνθρωποι αυτοί.
Και ένα άλλο παράπονο άκουσα

από τους εφένδρους δίκαιο. Ο
δήμος αυτός περικλείεται κατά τα
3/4 από μοναστηριακά κτήματα,
αυτοί δε πένονται ως επί το πλεί-
στον ελλείψει περιουσίας. Είναι
πολλοί τούτων, και ιδίως εις τα
ορεινά και παραθαλάσσια μέρη,
που δεν έχουν γην ούτε να τους
θάψουν. Φαντασθήτε λοιπόν να
υπάρχουν περιουσία, χέρια εργα-
τικά, και να μη δύνανται καλλιερ-
γούμενοι να διαθρέψουν τους
δυστυχείς, εξ αιτίας της μη επιλύ-
σεως του ζητήματος τούτου.

Μεταξύ των λόφων που περιβάλ-
λουν το λεκανοπέδιον της Φουρνής
υψούται και η αρχαία πόλις της
«Δήρου», εκτισμένη άλλοτε επί
του ομωνύμου λόφου, επί της
κορυφής του οποίου είναι εκτισμέ-
νη η εκκλησία Άγιος Αντώνιος.
Μόλις φθάση τις εις την κορυφήν
βλέπει το μεγαλοπρεπές θέαμα
της λεκάνης του Μεραμβέλλου ήτις
σηματίζει καταπράσινον τάπητα,
χάρμα οφθαλμών. Εις την αρχαίαν
ταύτην τοποθεσίαν δεν έγιναν ακό-
μη ανασκαφαί, όπως και επί της
αρχαίας Ολούντος επί του αυτού
Δήμου κειμένης.

Η εσοδεία εφέτος εις όλην την
επαρχίαν του Μεραμβέλλου είναι
σχετικώς πολύ καλή.

A.

(Από το αρχείο

της κ. Φιφής Γ. Καφετζέλλη)

Συνδρομές στα «Φ.Ν.»

Για τους σκοπούς του Συλλόγου μας και την έκδοση της εφη-
μερίδας μας «Φουρνιώτικα Νέα» οι παρακάτω έδωκαν τα αντί-
στοιχα ποσά για τα οποία εκδόθηκαν οι σχετικές αποδείξεις:

Στάικου Μαρία (μαία) 10.000	Συγγελάκη Αφροδίτη 10.000
Φρουδάκης Εμμ. 5.000	Συγγελάκη Κατίνα 5.000
Ζερβαντωνάκης Εμμ. 5.000	Μπουραντάς Μιχαήλ 5.000
Παναγιώτου Νίκος 5.000	Βουκυκλήρης Γεώργιος Ελ. 5.000
Καφετζάκη Φιφή 5.000	Κονιτάκη-Γιαννοπούλου Ρένα 20.000
Προκοπάκης Νίκος (Συντ/χος Τελωνείου) 5.000	Πετρόπουλος Φώτης 5.000
Μαυρικάκης Μύρων 20.000	Οικονομάκης Γιάννης Μεθόδιου 2.000
Ανώνυμη απόδημη Φουρνιώτισσα 20.000	Φαλκωνής Νίκος 5.000
Τυράκη Μέλπω 5.000	Στάικος Βαγγέλης πλοίαρχος 10.000
Κυριακάκη Ελένη Νικ. 4.000	Μηλιάκη Φρόσω 5.000
Ζερβάκης - Χατζηαργυροπούλου	Αμариωτάκη-Κόλλια Ιωάννα 5.000
Καίτη εις μνήμην συζ. Γαβριήλ 10.000	Λυράκης Μιχαήλ 5.000
Προκοπάκης Λάμπης 10.000	Παπαστεφανάκης Εμμ. 5.000
Τσαμαλή-Κοκολάκη Χαρίκλεια 5.000	Χατζηγιάννη Γαλάτεια, δασκάλα 5.000
Φαλκωνάκης Δημήτριος Πολ. Μη- χανικός εις μνήμην πατέρα του	3ο Λύκειο Ηρακλείου εις μνήμην των γονέων της Κλένιας Μπου- ραντά-Λαμπράκη Μαρίας και Γεωργίου 50.000
Μιχαήλ 50.000	Το Δ. Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί θερ- μά.
Γραμματικάκης Νίκος Εμμ. 25.000	

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΔΡΟΜΩΝ ΤΗΣ ΦΟΥΡΝΗΣ

Ο Δ/ντής της τοπικής εφημερίδας «Πολίτης» Γιάννης Δαμιανάκης, στο
υπ' αριθ. 377 φύλλο της 23.5.2000, εύστοχα αναφέρει ότι η τοπική
μας ιστορία, ενώ είναι ιδιαίτερος πλούσιος, δεν τιμάται επαρκώς. Έτσι,
στη Νεάπολη σημαντικός αριθμός δρόμων φέρεται ως ανώνυμος ακό-
μα και στο κάρτη διεκπεραίωσης της αλληλογραφίας. Υποτιμάται
δηλαδή η πνευματική δημιουργία του τόπου μας. Ενώ μπορούσαν οι
δρόμοι να τιμήσουν πρόσωπα του τόπου μας με σημαντική πνευματική
δημιουργία ενίοτε παγκρατίας ή και πανελληνίας ακόμη αναγνώρισης.

Και ανάμεσα σε 27 σπουδαία πρόσωπα της τοπικής μας ιστορίας ανα-
φέρει και 4 Φουρνιώτες με σύντομο βιογραφικό σημείωμα για την
προσφορά τους: α) Σοφία Μαυροειδή-Παπαδάκη, β) Μαρίκα Αμαριώ-
του, γ) Γεώργιος Μαυροειδής (αδελφός της Σοφίας Μαυροειδή-Παπα-
δάκη) και δ) Γραμματικάκης Εμμανουήλ

Η στοχαστική και ενδιαφέρουσα πρόταση του κ. Δαμιανάκη πρέπει
να ληφθεί υπόψη και από τους φορείς της Φουρνής, ώστε οι ανώνυμοι
και κεντρικοί δρόμοι του χωριού μας να τιμηθούν εκτός από τα ανωτέ-
ρω ονόματα και με άλλα που ανάλωσαν τη ζωή τους και έδωσαν τη
μόρφωσή τους μέσα στο Φουρνιώτικο κόρρο.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ «ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ» ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Πολλοί Σύλλογοι, λόγω του μεγάλου κόστους έκδοσης των εφημε-
ριδών τους από τις αλληπάλληλες αυξήσεις στις επί μέρους δαπά-
νες, δημοσιεύουν με πληρωμή των τυπογραφικών εξόδων από τους
ενδιαφερόμενους τις δωρεές για εκκλησιαστικά συμβούλια, κοινό-
τητες, δήμους, σωματεία και συλλόγους, καθώς και τις διαφημί-
σεις, αγγελίες, ευχαριστίες, συγχαρητήρια, νεκρολογίες, ευχές,
προσωπικές φωτογραφίες, περιγραφές οικογενειακών εκδηλώσεων
και κάθε κείμενο που έχει προσωπικό χαρακτήρα.

Δωρεάν δημοσιεύουν μόνο τα νέα των χωριών, των συλλόγων, τις
δραστηριότητες των χωριανών, επιτυχίες, διακρίσεις, διορισμούς,
πτυχία, νέα βιβλία και τα κοινωνικά. Αντιλαμβάνεσθε ότι ο Σύλλο-
γός μας τέτοια έσοδα δεν έχει. Απεναντίας έχει τεράστια έξοδα, γι-
ατί η συγκέντρωση της περισσότερης ύλης γίνεται τηλεφωνικώς
εξαιτίας της απροθυμίας πολλών ν' αλληλογραφούν ή να τον ενη-
μερώνουν.

Επανεπιλημμένος ο Σύλλογός μας έχει απευθυνθεί στο Υπουργείο
Προεδρίας για να μειωθούν τα ταχυδρομικά τέλη, αλλά η αίτησή
μας απορρίφθηκε, γιατί τα «Φουρνιώτικα Νέα» έπρεπε να εκδίδο-
νται τουλάχιστον κατά δίμηνο. Έτσι, ενώ το 1995 τα ταχυδρομικά
τέλη ήταν 5 δρχ. κατά φύλλο, το 2000 έγιναν 210 δρχ. Είναι λογι-
κό, λοιπόν, να κινδυνεύει να διακοπεί, για τους παραπάνω λόγους,
η έκδοση της εφημερίδας μας.

Ας αναλογισθούμε όλοι μας πόσα φύλλα των Φ.Ν. έχουμε πάρει
στα 25 χρόνια λειτουργίας του Συλλόγου, πόσο ενημερωθήκαμε και
πόσο επιβαρύνθηκε ο Σύλλογός μας από την έκδοσή τους.

Ο Σύλλογός μας είναι βέβαια μη κερδοσκοπικός όμως έχει ανάγκη
από λειτουργικές δαπάνες Βιώνω το πρόβλημα της έκδοσης, επειδή
τα τελευταία 14 χρόνια δεν έχω μόνο την επιμέλεια της έκδοσης και
την ευθύνη της συγκέντρωσης της ύλης, αλλά και τον άχαρο ρόλο,
σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα, να συγκεντρώνω το απαιτούμενο
ποσό για έκδοση, διακίνηση και διάθεση των Φ.Ν.

Ελπίζω να μην τύχω παρεξηγήσεως και ν' αντιληφθείτε το πνεύμα
των γραφομένων μου.

Κώστας Δρακωνάκης

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 9.4.2000

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

ΠΑΣΟΚ 32.531 ψήφοι, ποσοστό 59.64%. Ν.Δ. 17.945, ποσοστό 32.90%.

Από το ΠΑΣΟΚ εκλέχτηκαν: Μιχάλης Καρχιμάκης και Φοίβος Ιωαννίδης.

Από τη Ν.Δ. πλειοψήφησε ο Γιάννης Κουνενός.

Στη Φουρνή ψήφισαν 375. Έλαβαν: ΠΑΣΟΚ 231, Ν.Δ. 111.

Στο Καστέλλι ψήφισαν 244. Έλαβαν: ΠΑΣΟΚ 129, Ν.Δ. 91.

Στο Καρύδι ψήφισαν 146. Έλαβαν: ΠΑΣΟΚ 116, Ν.Δ. 23.

Στο νέο Δήμο Νεαπόλεως συνολικά ψήφισαν 6.106. Έλαβαν: ΠΑΣΟΚ 3.384, Ν.Δ. 1.916.

ΚΛΙΜΑ ΗΡΕΜΙΑΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Κλίμα ηρεμίας επικράτησε κατά την ημέρα διεξαγωγής των πρόσφατων βουλευτικών
εκλογών στη Φουρνή. Πολλοί χωριανοί σκέφθηκαν ότι ήταν η τελευταία ευκαιρία ν'
ανταμώσουν στη γενέτειρά τους, αφού στις επόμενες εκλογές οι ετεροδημότες μπορούν
να ψηφίζουν στον τόπο διαμονής τους.

Αυτή τη φορά η ατμόσφαιρα ήταν εύθυμη και γιορταστική. με φιλοφρονήσεις, χαιρετι-
σμούς, αγκαλιές και φιλιά, για όσους φίλους είχαν καιρό ν' ανταμώσουν. Οι Φουρνιώ-
τες έδειξαν το καλό τους επίπεδο και την ωριμότητά τους. Αγαπημένοι λες και ψηφίζαν
το ίδιο κόμμα, χωρίς πολιτικά περάγματα και αφισσορύπανση, αποσπάσαμε τα καλύτε-
ρα σχόλια και τιμήσαμε τη Φουρνή.

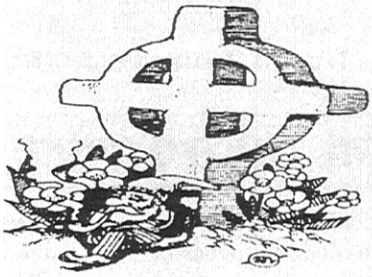
Η ΣΠΙΝΑΛΟΓΓΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

Η όλη διάταξη Σπιναλόγγας - Κολοκύθας στο μυκό του κόλπου Μεραμβέλλου σχημάτιζε ένα φυσικό λιμενοβραχίονα, δημιουργώντας έτσι ένα υπήνεμο λιμάνι για τα πλεούμενα.

Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού ήταν η ανάπτυξη από αρχαιοτάτων χρόνων της ναυσιπλοΐας στην περιοχή και η δημιουργία εξαγωγικών εμπορικών σχέσεων τόσο με την Αίγυπτο, όσο και με την Παλαιστίνη των Φιλισθαίων και των Φοινίκων, ως μας μαρτυρούν αρχαιολογικά ευρήματα προελεύσεως των ανωτέρω περιοχών.

Κατ' ουσίαν η λιμνοθάλασσα της Σπιναλόγγας - Ελούντας αποτελούσε το επίγειο των γύρω πόλων Ολούντος, Λατούς, Ίστρου, Γουρνιών, Δρήρου και Μιλάτου, σε μια εποχή που η Κρήτη ήταν θαλασσοκράτειρα της Μεσογείου.

Με την επίζηλη θέση της η Σπιναλόγγα έγινε ανέκαθεν ο πόθος κατοχής και ελέγχου όλων των κατακτη-

τών της Κρήτης: Βυζαντινών, Σαρακηνών, Γενουάτων, Βενετών, Τούρκων.

Ιδιαίτερο ιστορικό ενδιαφέρον εν προκειμένω παρουσιάζει η κατοχή της τόσο από τους Βενετούς όσο και από τους Τούρκους.

Οι Ενετοί, προκειμένου να ενισχύσουν τη θαλασσοκρατορία τους και θεωρώντας την Κρήτη ως ένα ισχυρό προπύργιο τους, δημιούργησαν σε πλείστα όσα στρατηγικά μέρη της Καστέλλια (δηλαδή κάστρα και φρούρια) και Βίγλης (παρτηρητήρια), οχυρώνοντάς την απ' άκρου εις άκρον, εξ ου και το όνομα πολλών πόλεων και χωριών (Καστέλλι Φουρνής, Κισιάμου, Πεδιάδας).

Ένα από τα οχυρωματικά αυτά έργα των Ενετών ήταν και το Κάστρο

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ

Ένας σημαντικός άνθρωπος στη Φουρνή μας δεν υπάρχει πια. Ο γνωστός στη μικρή μας Κοινότητα Μανώλης, φουρνάρης, έφυγε παίρνοντας μαζί του το ήθος, τη θρησκευτικότητα, την ανεπανάλπη εργατικότητα του.. Πολλές φορές τον είχαμε ανάγκη, γιατί το ζεστό αχνιστό ψωμί του ήταν η κυριότερη τροφή τα δύσκολα χρόνια της φτώχειας. Σηκωνόταν από τα βαθιά καράματα να φέρει τα φουρνόξυλα, ν' αρχίσει το ζύωμα και να βγάλει το ψωμί για μας. Πνιγόταν στη φωτιά την ανυπόφορη. Υπήρξε ακούρατος εργάτης της γης. Υπνέρισε τα τελευταία χρόνια με ζήλο την εκκλησία ως νεωκόρος και ψάλτης. Υπήρξε ένας κοινωνικός εργάτης που πρόσφερε πολλά στους συνανθρώπους του.

Η συμπάθειά μας πρέπει να του ανήκει.

Κ. Δρακωνάκης

Το γραφικό νησάκι της Σπιναλόγγας, εκτάσεως ολίγων μόνο στρεμμάτων γης, είχε επί Μινωικής εποχής την ονομασία Καλλιδονία και Καλλιδών. Το νησάκι στερείται πανίδας, η δε χλωρίδα της αποτελείται από λίγα χαρουπόδετρα και λίγους θάμνους.

Το σημερινό όνομα της Σπιναλόγγας είναι λατινογενές και οφείλεται στο σχήμα τόσον αυτής όσο και της παρακείμενης νήσου Κολοκύθας, που παλαιά ήταν ενωμένες και ήταν χερσόνησος στο σύνολό τους. Σπιναλόγγα σημαίνει μακρύ αγκάθι και πράγματι έμοιαζε σαν ένα μακρύ αγκάθι μπηγμένο στον κόρφο της Ελούντας.

της Σπιναλόγγας, το οποίο και εκράτησαν κατόπιν συνθήκης με την πώση του Χάντακα, αλλά το παραχώρησαν αργότερα στους Τούρκους.

Παίρνοντας την Σπιναλόγγα οι Τούρκοι από τους Ενετούς, εγκατέστησαν σ' αυτή τη στρατιωτική διοίκηση του νομού για λόγους ασφαλείας, διατηρώντας την πολιτική διοίκηση στο Επάνω Χωριό, στο γνωστό μας Κονάκι, που αργότερα, επί Αδωσίδη Πασά, μεταφέρθηκε στη Νεάπολη.

Η συμβολή της Ανατολικής Κρήτης και ιδιαίτερα της επαρχίας Μεραμβέλλου στους απελευθερωτικούς αγώνες κατά των Τούρκων ουδόλως υστερεί των δυτικών και κεντρικών περιοχών.

Οπλαρχηγοί, όπως ο καπετάν Κόρακας και ο καπετάν Καζάνης, που είχαν τη δράση τους στην περιοχή μας, έδωκαν ιστορικές μάχες στην Κριτσά, στο Σελήνι, στην Μίλατο, στο Σελί του Βρουκά, στο Τσιφλίκι, στους Πέρα Μύλους του χωριού μας.

Ο καπετάν Μπέμπελης, του οποίου η προτομή κοσμεί το χωριό μας, ο Μαγούλης, ο Μοσχοβίτης, ο Σκορδαλός με τα παλικάρια τους είχαν ενεργό συμμετοχή στις παραπάνω μάχες. Το τίμημα βέβαια των αγώνων για την ελευθερία βαρύ. Ο απαγχονισμός του Επισκόπου Ιωακείμ Κλώντζα, το ολοκαύτωμα του Σπηλαίου της Μιλάτου, ο εμπρησμός των εκκλησιών είναι ένα δείγμα για του λόγου το αληθές.

Σε όλη αυτή την περίοδο η Σπιναλόγγα έπαιξε σημαντικό ρόλο, καθότι σε κάθε επανάσταση οι Τούρκοι, συναποκομίζοντες υπάρχοντα και οικογένειες, κλείνονταν στο Κάστρο της Σπιναλόγγας.

Όμως μαζί τους έπαιρναν και Χριστιανούς, τους οποίους πουλούσαν σαν δούλους στα παζάρια της Αιγύπτου και της Μέσης Ανατολής.

Η ΣΠΙΝΑΛΟΓΓΑ ΣΑΝ ΛΕΠΡΟΚΟΜΕΙΟ

Η νόσος της λέπρας ήταν γνωστή από αρχαιοτάτων χρόνων, ενδημούσε δε στις θερμές χώρες των Ινδιών, της Μέσης Ανατολής, της Αφρικής, αλλά και στη νήσο μας. Μέχρι προ ολίγων ετών τα αίτια, η μετάδοση και η θεραπεία της ήταν παντελώς άγνωστα.

Ήταν δηλαδή μία νόσος ανίατη. Τα αρχικά της συμπτώματα ήταν επιπόλαια και ύπουλα κι έτσι, χωρίς να γίνεται από την αρχή αισθητή, με την πάροδο του χρόνου προχωρούσε προσβάλλοντας τα αισθητήρια νεύρα και τα αγγεία, με αποτέλεσμα αγγειακές διαταραχές και αναισθησίες, που οδηγούν σε τοπικές νεκρώσεις των μελών του σώματος, παραμορφώσεις προσώπου, γάγγραινες, απώλεια άκρων, ακόμα και τύφλωση και καθιστούν τον ασθενή αποκρουστικά δύσμορφο και ανίκανο προς αυτοεξυπηρέτηση.

Η άγνοια της αιτίας της νόσου και του τρόπου μετάδοσής της, σε συνδυασμό με το ανιάτο της, την αποκρουστική εικόνα που προξενεί, τις βαρείες σωματικές κακώσεις και εν

τέλει τον επίπονο, αργό αλλά και βέβαιο θάνατο που επιφέρει, είχαν σαν αποτέλεσμα αφενός μεν το στιγματισμό ολόκληρης της οικογένειας του ασθενούς και αφ' ετέρου την περιθωριοποίηση και αποβολή του ιδίου από το κοινωνικό σύνολο.

Έτσι, αποτραβηγμένοι από την κοινωνία και εγκαταλελειμένοι από τους οικείους τους, οι ασθενείς ζούσαν αποτραβηγμένοι, νεκροί ζωντανό χωρίς καμιά κοινωνική φροντίδα υγειονομική και οικονομική, είτε στα υπόγεια των σπιτιών τους όπου και κρύβονταν, είτε στις παρυφές των πόλεων τις λεγόμενες Μεσκινιές ή Λαζαρέτα, μέχρι να επέλθει ο λυτρωμός τους από το μοιραίο.

Στις αρχές του 21ου αιώνα, επί Κρητικής Πολιτείας και επί υπουργίας σ' αυτήν του βουλευτού Σπείας Μιχαήλ Καταπότη, με μέριμνά του ιδρύθηκε το Νοσηλευτήριο «Άγιος Παντελεήμων» στη Σπιναλόγγα, με σκοπό τη συγκέντρωση σ' αυτό όλων των νοσούντων από την επάρατη νόσο και την παροχή σ' αυτούς, κατά το μέτρο του δυνατού υγειονομικής περίθαλψης και οικονομικής βοήθειας, προς απαλλαγή της κοινωνίας από το φόβο της μεταδόσεως και τις υπάρχουσες γι' αυτήν προκαταλήψεις.

Η επιλογή της Σπιναλόγγας θεωρήθηκε ιδανική για το σκοπό αυτό, καθότι:

1. Υπήρχε ήδη η απαραίτητη υποδομή των κτιριακών εγκαταστάσεων της τουρκικής έδρας διοικήσεως.

2. Ήταν πλήρως απομονωμένη τοποθεσία χωρίς τρόπο διαφυγής των τροφίμων και μάλιστα ελεγχόμενη και από τον εις τον απέναντι συνοικισμό της Πλάκας εγκατασταθέντα σταθμό χωροφυλακής.

3. Λόγω της μικρής απόστασης από την Πλάκα υπήρχε εύκολη πρόσβαση για καθημερινή μετάβαση του υγειονομικού και υπηρετικού προσωπικού αφενός αλλά και για τον εφοδιασμό από τα αναγκαϊούνα.

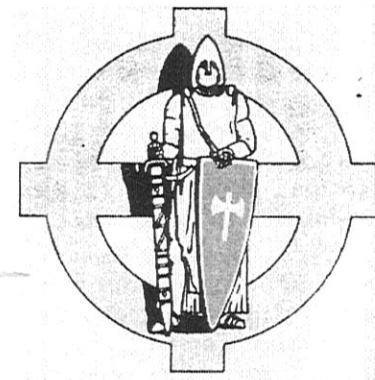
4. Θα έδινε ζωή στα γύρω φτωχά χωριά (Βρουκά, Λούμα, Πλάκα, Ελούντα).

Μέσα στα πλαίσια λειτουργίας του Ιδρύματος δημιουργήθηκε για τους τροφίμους του μια νέα ανθρώπινη, κατά το μέτρο του δυνατού, κοινωνική, θρησκευτική και οικογενειακή ζωή. Ζούσαν κατά οικογένειες, όπως υπήρχαν ήδη, αλλά και όσες δημιουργήθηκαν μεταξύ τους κατά τη διάρκεια της νοσηλείας τους. Εκτελούσαν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα στον προς τούτο ανεγερθέντα ναό του Αγίου Παντελεήμονος, του οποίου και το όνομα έφερε το Ίδρυμα. Παρείχεται σ' αυτούς δωρεάν πλήρης υγειονομική, νοσηλευτική και φαρμακευτική περίθαλψη, εκορηγείτο δε σ' ένα έκαστο επίδομα διαβίωσης και υποστήριξη από υπηρετικό προσωπικό για τους ανίκανους προς αυτοεξυπηρέτηση. Δημιουργήθηκε πλήρης αγορά, εφοδιαζόμενη καθημερινά και καφενείο

για την κοινωνική τους ζωή. Τελικά, το μόνο αγαθό που εστερούντο ήταν της ελευθερίας τους για επικοινωνία με τον έξω κόσμο.

Οι δύσκολες μέρες, βέβαια, της παλογερμανικής κατοχής έγιναν πολύ πιο αισθητές στους τροφίμους του Ιδρύματος, καθώς το επίδομα του κράτους συνεχώς απαξιωνόταν, οι δε παροχές διαφόρων φιλανθρωπικών ιδρυμάτων ήταν πολύ περιορισμένες.

Η ανακάλυψη από τον Δανό ιατρό Χάνσεν του μικροβίου της λέπρας αφενός αλλά και η με την πρόοδο της ιατρικής επιστήμης ανακάλυψη και δημιουργία νέου οπλοστασίου

φαρμάκων κατά των λοιμωδών νοσημάτων αφετέρου, όπως σουλφamidες και αντιβιοτικά, μεταξύ των οποίων η Προμίνη και η Διαζόνη, είχαν σαν αποτέλεσμα την καταπολέμηση της νόσου. Και ναί μεν επιτεύχθηκε η ανάσχεση της επιδείνωσης του ασθενούς, πλην όμως οι δημιουργηθείσες ήδη δυσμορφίες παρέμειναν αναλλοίωτες.

Με την ίαση τους οι ασθενείς άρχι-

Του Ιατρού
ΖΑΧΑΡΙΑ ΤΟΥΤΟΥΔΑΚΗ

σαν να ζητούν με παραστάσεις, συλλαλητήρια, απεργίες πείνας και άλλες ενέργειες, την απεγκλώβισή τους από την απομόνωση και την επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο. Το κράτος αναγνώρισε τελικά το δίκαιο του αιτήματός τους και κατάργησε το Λεπροκομείο μεταφέροντάς τους στο Νοσοκομείο Λοιμωδών Νόσων στην Αγία Βαρβάρα Αττικής. Από εκεί και κατόπιν επανειλημμένων ιατρικών και μικροβιολογικών εξετάσεων, όσοι βρέθηκαν αρνητικοί προς μετάδοση και δεν παρουσίαζαν προχωρημένη δυσμορφία, έλαβαν εξιτήριο, υπό τον όρο μικροβιολογικού τους ελέγχου σε ορισμένα χρονικά διαστήματα.

Παρά την αλματώδη τουριστική ανάπτυξη των ακτών ολόκληρου του κόλπου του Μεραμβέλλου από Πλάκα μέχρι Παχειά Άμμο, η Σπιναλόγγα, με την αξιόλογη, ως προαναφέραμε, ιστορία της, την δεσπόζουσα θέση της στο μυκό του κόλπου, την άριστη κατάσταση του φρουρίου της, τα ευρισκόμενα σ' αυτήν κτίσματα, την πανοραμική θέα που προσφέρει στον επισκέπτη ολόκληρου του κόλπου, σιγματοποιημένη από από τη λειτουργία σ' αυτήν του Λεπροκομείου, δεν έτυχε της προσοχής του κράτους προς τουριστική αξιοποίηση της, καίτοι θα μπορούσε κάλλιστα να συναγωνιστεί κι αυτό ακόμη το Κάπρι.

Την εκτίμησή της όμως αξιώθηκε από το τουριστικό κοινό, το οποίο με ημερήσιες κρουαζιέρες από όλα τα τουριστικά θέρετρα του κόλπου έρχονται ν' απολαύσουν τη σπάνια ομορφιά της.

Μόλις πρόσφατα εδέσπε ο αρμόδιος Οργανισμός Τουρισμού να εκτιμήσει το τουριστικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει το νησί και αποφάσισε τη δημιουργία σ' αυτό καζίνο, άρχισαν δε ήδη προς τούτο οι απαιτούμενες εργασίες.

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

- Ο συκοφάντης αφαιρεί την τιμή του ανθρώπου, όπως ο φονιάς τη ζωή, δεδομένου ότι η τιμή είναι ανωτέρα της ζωής. Άρα η συκοφαντία είναι ανωτέρα του φόνου και μυρίων κακών αιτία.
- Καλύτερα να φας κρέας τη Μεγάλη Παρασκευή, παρά να φας τις σάρκες του αδελφού σου με τη συκοφαντία.
- Οι συκοφαντίες εναντίον του πλησίον μας είναι βελη που επιστρέφουν σε μας τους ίδιους.
- Η συκοφαντία είναι δίκωπο μαχαίρι. Πληγώνει τον συκοφαντούμενο αλλά πληγώνει και τον συκοφάντη. Ο συκοφάντης γίνεται μισητός από όλους.
- Τα μεν πουλιά κυνηγούν τους ώριμους καρπούς, οι δε συκοφάντες τους ανθρώπους που έχουν αρετή και αξία.
- Είναι πιο εύκολο να ξεφύγει κανείς όποιον πειρασμό, παρά τη συκοφαντία.
- Αν ο συκοφάντης σκεφτόταν τις συνέπειες της συκοφαντίας, ποτέ δε θα συκοφαντούσε. Διότι ο συνάνθρωπός μας, θύμα της διαβολής μας, χάνει το καλό όνομα, χάνει τη θέση του και καμιά φορά χάνει κι αυτή τη ζωή του.
- Να αποκρίνεσαι σε όσους συκοφαντούν όχι με λόγια αλλά με αρετές.
- Κάποιος από τους συνεργάτες του Μεγάλου Αλεξάνδρου τον πλησίασε κάποτε και άρχισε να κατασυκοφαντεί με πάθος κάποιο πρόσωπο. Ο βασιλιάς έκλεισε με την παλάμη του το ένα του αυτί και άκουγε με ψυχρότητα. Όταν έκπληκτος ο συκοφάντης τον ρώτησε γιατί το έκανε αυτό, ο Αλέξανδρος απάντησε: «Σε άκουσα προσεκτικά αλλά με το ένα αυτί. Με το άλλο θα ακούσω αυτόν που εσύ κατηγορείς. Τότε θα καταλάβω ποιός από τους δύο λέει την αλήθεια και έχει το δίκιο με το μέρος του».

(Από τη συλλογή Γεωργ. Φούρλα)

Οδοιπορικό για τη Φουρνή

Αφίνοντας πίσω μας την πανέμορφη Νεάπολη και αφού παρακάμψουμε στη διαδρομή μας προς τον Άγιο Νικόλαο το χωριό Νικηθιανός, αρχίζουμε το οδοιπορικό μας για τη Φουρνή.

Αρχικά ο δρόμος στενός, ανηφορικός και ελικοειδής αλλά ασφαλτοστρωμένος, στις πλαγιές του βουνού του Αγίου Αντωνίου, στην κορυφή του οποίου τα ερείπια της μινωικής πόλης Δρήρου, μας φέρνει εν τέλει σε μια πανοραμική όψη του λεκανοπεδίου του Μεραμβέλλου.

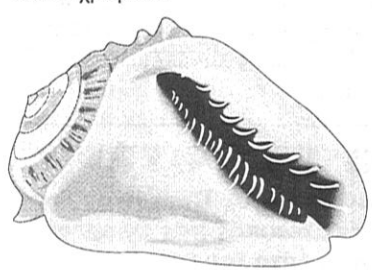
Στα πόδια μας η εκτεταμένη λεκάνη κατάφυτη από ελιές και μυγδαλιές και γύρω-γύρω στις παρυφές των βουνών σαν περιστεριώνες με τα κάτασπρα σπίτια τους τα χωριά Βρύσες, Χουμεριάκο, Πλατυπόδι, Κρεμαστά, Νικηθιανό, Λίμνες και στο βάθος η Νεάπολη, η Βουλισμένη και η Λασιόδα.

Με το πέρασμα του βουνού ανοίγεται μπροστά μας ξαφνικά η Σκάφη του Τριβαζώνα, ένα μικρό βαθύπεδο από ελιές και αμπέλια, που η αντίθεσή του με τα γύρω απογυμνωμένα βουνά σου δίνει την εντύπωση θαυμάσιου ζωγραφικού πίνακα.

Ο δρόμος μας, ακολουθώντας το χείλος της λεκάνης προς ανατολικά, μας επιφυλάσσει μια μοναδική ωραιότητα θέα, φθάνοντας στον Αγγελί το μύλο.

Μπροστά μας απλώνεται το λεκανοπέδιο της Φουρνής.

Αν ο επισκέπτης έχει την αγαθή μοίρα ν' αντικρύσει για πρώτη φορά αυτό το τοπίο στα τέλη του Γενάρη με αρχές Φλεβάρη, τότε θ' αντικρύζει μπρός του ένα τεράστιο πολύχρωμο χαλί με ιδιάζουσες τεχνοτροπίας σχέδια και χρώματα.

Στη μέση καταπράσινο από τη βλάστηση των λειβαδιών και γύρω-γύρω λουριδές από λευκό και ροζ από τις ανθισμένες μυγδαλιές και βαθύ πράσινο από ελιές, μπροστά του δε και στο βάθος ν' απλώνονται τα χωριά Καστέλλι, Κάτω και Πάνω Χωριό.

Ένα βαρύ άρωμα, μείγμα της ανθισμένης μυγδαλιάς, της φασκομηλιάς, του ρουχόθυμου και της ρίγανης να φουσκώνει τα πνευμόνια τόσο έντονα μέχρι σημείου να διαρραγούν.

Η πρώτη εντύπωση που δημιουργεί στον επισκέπτη η Φουρνή είναι το έντονο θρησκευτικό αίσθημα των κατοίκων της.

Οι εκκλησίες και τα σπίτια διαδέχονται το ένα το άλλο, σε τρόπο που ο επισκέπτης δεν προλαβαίνει να κατεβάσει το χέρι του αλλά συνεχώς να σταυροκοπιέται.

Παναγίο Πνεύμα, Αγία Βαρβάρα, Αγία Γιώργης, Αγία Άννα, Παναγία η Κουρέλα, Αη-Δημήτρης, Μιχαήλ Αρχάγγελος, Αγία Τριάδα, Αφέντης Χριστός, Παναγία η Κεραδριάννα, Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος στο Πάνω και Κάτω Χωριό και ισάριθμες εκκλησίες στο Καστέλλι επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές.

Απόστολος Τίτος, Ευαγγελίστρα, Αγία Παρασκευή Τίμιος Σταυρός, Κεραπολίτισσα, Προφήτης Ηλίας, Αφέντης Χριστός, Άγιος Αντώνιος, Κέραμος στις γύρω βουνοκορφές και πλαγιές του λεκανοπεδίου, φύλακες άγγελοι των κατοίκων, συμπληρώνουν το τοπίο δίνοντας ελπίδες και προσδοκίες.

Με μια πρώτη ματιά ο επισκέπτης διαπιστώνει ότι τα αποτελέσματα του πολιτισμού έχουν αλλοιώσει ανεπανόρθωτα τον τόπο.

Αντιθέσεις, που στον επισκέπτη φαίνονται αδικαιολόγητες, μόνο με την επισταμένη διερεύνηση της μακρόχρονης ιστορίας του χώρου και τη νοοτροπία των κατοίκων που μπορούν να του λύσουν την απορία.

Σπίτια χαλάσματα, σπίτια ρημαγμένα και εγκαταλελειμένα πλάι σε μοντέρνα και σύγχρονα οικοδομήματα. Αυλές καταπράσινες και ανθοστόλιστες πλάι σε ερείπια και χορταρισμένες αυλές. Κήποι καταπράσινοι δίπλα σε χέρσα λειβάδια.

Νεκρική σιγή και ερημιά τις νύκτες. Αχνη ζωή τις καθημερινές στους δρόμους και τα σοκάκια των χωριών.

Καμπουριασμένα γεροντάκια στην καθημερινή βιοπάλη, ίχνος νεότητας, ζωής. Χαράς επαγγελία και πανηγύρι κάθε σκόλη και Κυριακές από τους παλινοσούντες κατοίκους τους.

Το προσχωσιγενές έδαφος του λεκανοπεδίου και μια κάποια ικανοποιητική βροχοπτώση δημιουργούν μια αρκετά ικανοποιητική χλωρίδα και πανίδα στον τόπο. Ελιές, μυγδαλιές, αμπέλια, δημητριακά, λίγα σιτηρά, κτηνοτροφικά ήταν κάποτε τα κύρια προϊόντα του.

Συνέπεια ο εποικισμός του τόπου από αρχαιοτάτων χρόνων, που την αρχή του αδυνατούμε να προσδιορίσουμε, μια και βρέθηκαν μαρτυρίες σε βάθος τεσσάρων μέτρων χρονολογούμενες στα 2000 έτη π.Χ.

Η πολιτιστική παράδοση πάντως του τόπου στα χρόνια της Ενετοκρατίας και της Τουρκοκρατίας είναι απόλυτα τεκμηριωμένη.

Οι Μονές του Αρετιού, του Αγίου Αντωνίου, της Καρδαμούτσας, της Κεραπολίτισσας, του Αη-Γιάννη στο Σκουρά, του Κεράμου ήταν τα πολιτιστικά κέντρα καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα μέχρι και την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό.

Η παράδοση αυτή συνεχίστηκε και στους επόμενους χρόνους με την ίδρυση του δημοτικού σχολείου της Κεραπολίτισσας, ενός από τα πρώτα στο Νομό, και του Παρθεναγωγείου στο Πάνω Χωριό.

Εξ άλλου, η μεταφορά της Επισκοπής από τη Μονή Αρετιού στην Παναγία την Κεραδριάννα του Πάνω Χωριού μέχρι και το θάνατο του αειμνήστου τελευταίου επισκόπου της Ιωακείμ Κλώντζα, δολοφονηθέντος από τους Τούρκους, καθώς και η έδρα της Διοίκησης της επαρχίας Μεραμβέλλου στο Κονάκι, είναι ενδεικτικά του ρόλου που διαδραμάτισε η Φουρνή μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Οι αγιογραφίες των εκκλησιών, τα ψηφιδωτά, οι τοιχογραφίες και τα τοπωνύμια είναι κληρονομιά μιας πολιτιστικής παράδοσης που έχει

επιδράσει βαθύτατα στην ψυχοσύνθεση και νοοτροπία των κατοίκων, μια παράδοση που συνεχίζεται μέχρι των ημερών μας και βέβαια θα συνεχιστεί και στο μέλλον.

Παραδόσεις στον ελληνικό χώρο υπάρχουν πολλές: Οι Ρεθεμνιώτες στ' άρματα, οι Κεφαλονίτες στο εμπόριο, οι Ανδριώτες στα καράβια, οι Ηπειρώτες στον ξενιτεμό, οι Λαγκαδιώτες στο χτίσιμο, οι Κερκυραίοι στη μουσική κλπ.

Όμως η παράδοση της Φουρνής στα γράμματα και τις επιστήμες είναι φαινόμενο **μοναδικό** στην επιδημική του μορφή για τον τόπο.

Απογραφή 1951, κάτοικοι 1.660.

Απογραφή 1981, κάτοικοι 600.

Σημερινοί κάτοικοι περίπου 350.

Αν λάβουμε υπόψη μας ότι πολλοί από ους σημερινούς κατοίκους είναι έποικοι από τα γύρω χωριά, έχου με μια σαφή εικόνα για τη σημερινή Φουρνή.

Βέβαια, τούτο δεν είναι αποτέλεσμα της υπογεννητικότητας των κατοίκων ή της ροπής τους προς τη μετανάστευση για ένα ξεροκόμματο στα ανθρακωρυχεία και στα εργοστάσια της Γερμανίας ή τη λάντζα της Αμερικής.

Είναι πανεπιστημιακά πτυχία, που σήμερα σκορπισμένα σε όλη την επικράτεια επανδρώνουν την κρατική μηχανή.

Η Φουρνή σήμερα έχει να επιδείξει εξέχοντα πρόσωπα στην πολιτισμική της χώρας, όπως π.χ. τη Σοφία Μαυροειδή, τη Μαρίκα Αμαριώτου κ.ά.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ο ευλογημένος αυτός τόπος έχει δώσει σήμερα και βρίσκονται εν ενεργεία δέκα καιθηγητές πανεπιστημίων και εκατοντάδες εν ενεργεία και συνταξιούχους εν ζωή, καθηγητές, ιατρούς, διδασκάλους, φαρμακοποιούς, οικονομολόγους, αξιωματικούς, τελωνειακούς, ταμειακούς κ.ά.

Οικογένειες όπως των Γραμματικάκηδων, των Ζαγιάννηδων, των Ραφτοπουλαίων, των Χρονάκηδων, των Τυράκηδων, των Δρακωνάκηδων, των Ζερβογιάννηδων, των Ξανθάκηδων, των Λεμπιδήδων, των Μαυροειδήδων, των Κανιτάκηδων και τόσων άλλων προκρίτων και δημογερόντων, έχουν αφήσει βαθιά τα ίχνη τους στην ιστορία και τις παραδόσεις του τόπου, κάθε μια δε απ' αυτές είναι και μια αξιοπρόσεκτη περίπτωση για ιστορική αναδρομή και ανασκόπηση, σαν ιδιαίτερα κεφάλαια μέσα στην ιστορία της Φουρνής.

Νικόλαος Τουτουδάκης

Από τη μια στην άλλη χιλιετία

Δεν ξέρω αν έχει κανείς οκεφθεί πόσο γρήγορα περνάει η ζωή και πώς φεύγει με ταχύ ρυθμό πάνω στον χρόνο τον πολύστροφο τροχό.

1999 χρόνια πέρασαν, που ο Χριστός στη γη ήρθε ταπεινά και τώρα πλέον μπήκαμε στο 2000 τη γενιά.

Χωρίς να το καταλάβουμε μπήκαμε στην τρίτη πλέον χιλιετία και δια μέσου των αιώνων γράψαμε μια μεγάλη ιστορία.

Ας ξεφυλλίσουμε λοιπόν του κόσμου τα βιβλία να δούμε πώς έχει καταγραφεί τ' ανθρώπου η πορεία.

Με επαγγέλματα πνευματικά, κοινωνικά κι επαγγελματικά και κάποια άλλα αρκετά, που προκαλούνε φρίκη συμφορά.

Με εφευρέσεις σοβαρές, ιατρικές και φαρμακολογικές, αλλά και αρρώστιας πολλαπλές ανιάτες και φοβερές.

Την κίνηση με ατμομηχανή, αλλά και τη βόμβα την ατομική, εργοστάσια με ηλεκτρονικά, αλλά και πολλά ραδιενεργά.

Με ταξίδια εναέρια, διαστημικά και προγράμματα ερευνητικά, αλλά και λαούς που να πεινούν και δικαιοσύνη ν' αποζητούν.

Με οικονομία ανεπτυγμένη και στο χρηματιστήριο εισηγμένη, με απεριόριστες γι' αύξηση μισθών και πολλαπλές διαδηλώσεις εργατών.

Βιομηχανίες με προδιαγραφές και συνεχή αύξηση στις παραγωγές, αλλά και πολέμους καταστροφικούς, που αφανίζουν λαούς και προϋπολογισμούς.

Με τεχνολογία άκρως ανεπτυγμένη και την κλωνοποίηση προετοιμασμένη με διερεύνηση σε κύτταρα γενετικά και μεταλλαγμένα τρόφιμα πολλά.

Τηλεόραση με λήψη δορυφορική και η απόσταση να έχει εκμηδενιστεί με Ιντερνετ στον κόσμο το μαγευτικό αλλά και φακέλωμα ηλεκτρονικό.

Με πλούσια δασκεία και ψυχαγωγία και το έγκλημα να παραδοκεί στη γωνία, με άφθονα τα υλικά αγαθά και τα ναρκωτικά ελεύθερα στην αγορά.

Με σπίτια πλούσια αρχοντικά και την αγάπη να λείπει απ' αυτά, με τη γυναίκα χειραφετημένη κι έξω απ' την οικογένεια βγαλμένη.

Με πολυκατοικίες ψηλές, αρχιτεκτονικές και οικογένειες διαλυμένες σε αυτές, με την παιδεία ν' αναβαθμίζεται συχνά και την ανηθικότητα να εισχωρεί βαθιά.

Με την Ορθοδοξία ν' αντιμάχεται αγώνες, δύσκολους, σκληρούς και νικητρία να εξέρχεται από των αιφάνσεων τους κλυδωνισμούς.

Με την παράδοση να εξοστρακίζεται κι απ' την εξέλιξη να κατακλύζεται και στις αξίες που μεγάλωσαν γενιές καινοτομίες γίνονται βαθιές.

Ας γυρίσουμε σελίδα σ' όλα αυτά κι ας κρατήσουμε τα επιτεύγματα τα καλά, ας κάνουμε μια καινούρια αρχή στο βιβλίο της νέας χιλιετίας που θα μπει.

Όλοι οι λαοί πάνω στη γη άσπροι, κίτρινοι και μελαψοί, τα χέρια ν' απλώσουμε φιλικά και να κάνουμε μια πελώρια αγκαλιά.

Όλο τον πλανήτη ν' αγκαλιάσουμε και τις διακρίσεις βαθιά να θάψουμε, ν' αφήσουμε τον τό της αγάπης να θεριέψει και το μίσος απ' την καρδιά να εξολοθρευτεί.

Όλοι αδελφικά αφού αγκαλιαστούμε το άροτρο της ειρήνης να ζευτούμε τη γη να οργώσουμε βαθιά και χρυσάνθεμα να βγάλουμε αρωματικά.

Ας καλωσορίσουμε τη νέα χιλιετία κι ας γράψουμε καινούρια ιστορία, με το μελάνι της αγάπης τυπωμένη και με τη λέξη «ΕΙΡΗΝΗ» σφραγισμένη.

Σάσα Κουμουτσάκου-Δρακωνάκη

ΦΟΥΡΝΗ ΜΟΥ

Ο τόπος που γεννήθηκα μ' έχει γερά δεμένο κι ας έφυγα από παιδί και στην Αθήνα ας μένω.

Θα πάω τώρα στο χωριό λίγο καιρό να ζήσω, τους συγγενείς και φίλους μου όλους να συναντήσω.

Θα απολαύσω όμορφα και γραφικά τοπία, αέρα πεντακάθαρο και ψυχική ηρεμία.

Στη Βαγγελίστρα του χωριού θα πάω να προσκυνήσω, στους δρόμους μέσα στο χωριό να σιγοπερπατήσω.

Στον τάφο των γονέων μου θ' ανάψω ένα κεράκι που τόχω ανάγκη ψυχική κι ασίγαστο μεράκι.

Θ' ακούω αέρα του χωριού σιγά να ψιθυρίζει και του τσιτίρου μουσική στ' αλώνι να σκορπίζει.

Πατρίδα μου αξέχαστη Φουρνή ευλογημένη σ' έχω στα φυλλοκάρδια μου αιώνια γραμμένη.

Γράφουν οι αναγνώστες μας

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΟΥ 2000

Μπροστά στο εκλογικό τμήμα της Φουρνής 8 ψηφοφόροι πριν από μένα, ο ένας πίσω από τον άλλο,

χωρίς συζητήσεις και φωνές, σιωπηλοί, συγκεντρωμένοι στον εαυτό τους, περίμεναν τη σειρά τους να ψηφίσουν χωρίς την παρουσία ένστολων αστυνομικών και ένοπλων στρατιωτών.

Αλήθεια, αυτή η συγκεκριμένη συμπεριφορά δεν αποτελεί στοιχείο πολιτισμού; Δεν φανερώνει κάποια τακτική, ήμερα ήθη και εν τέλει πολιτισμένα;

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΜΥΛΟ

Τα εγγόνια παρακαλούν την ηλικιωμένη γιαγιά τους, που στεκόταν καλά στα πόδια της να πάει να ψηφίσει. Εκείνη απάντησε:

– Όχι παιδιά μου. Πού να πηγαίνω εγώ τρέμοντας και να γελάει ο κόσμος, ας πηγαίνουν στην κάλπη όσοι είναι γεροί κι έχουν το μυαλό τους σωστό.

Τελικά φήφισε, επηρεάστηκε από τους συνομιλητές της.

ΠΑΣΧΑ 2000

Μετά το «Δεύτε λάβετε φως» ιερέας και εκκλησίασμα στο προαύλιο της εκκλησίας περιμένουν με κατανύξη ν' ακούσουν το «Χριστός Ανέστη» και τ' αναστάσιμα που ακολουθούν. Οπότε οι κροτίδες και τα βαρελότα δημιουργούν μια ατμόσφαιρα τελείως ασύμβατη με το ευφρόσυνο γεγονός.

Είναι βέβαια το έθιμο, αλλά η υπερβολή του ξεπερνάει τα όρια αντοχής και ανοχής μεγάλου μέρους των πιστών.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ:**Αμοιβαίες υποχρεώσεις τους πριν τη δεκαετία του '50**

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

παραμερίζουν τα σύνορα των χωραφιών τους για να τα αυξήσουν και χειροδικούσαν για ασήμαντη αφορμή με το κόψιμο των δένδρων, το σκότωμα των ζώων ή το κάψιμο του αχειριώνα. Τα αδέρφια σπαζοκεφαλιάζονταν για τα σύνορα των χωραφιών τους. Πολλοί δικομανείς μετά τις χειροδικίες κατέφευγαν στα δικαστήρια με ψευδορκίες και επέμεναν με πείσμα στη δίκη πληρώνοντας τεράστια έξοδα, ενώ άλλοι πάλι κατέφευγαν χωρίς σοβαρό λόγο σε δανεισμό πληρώνοντας υπερβολικό τόκο χωρίς ποτέ να ξεχρεωνόταν.

Όμως αυτά, συνεχίζει, ήταν μεμονωμένα γεγονότα μιας κοινωνικής μειοψηφίας και αποτελούσαν παίσιμα μπροστά στο οργανωμένο έγκλημα της σύγχρονης κοινωνίας. Ήταν κατάλοιπα της Τουρκοκρατίας. Και συνθήκες ο αφηγητής τέλειωνε:

«Παρ' όλα αυτά με την εργατικότητα και τις ηθικές αξίες που πίστευαν διαπαιδαγώγησαν τα παιδιά τους και πέτυχαν να δημιουργήσουν μια καλύτερη κοινωνία συγκριτικά καλύτερη από την προγενέστερη και γιατί όχι και από τη σύγχρονη. Όλοι εμείς που βιώσαμε τις παραπάνω συνθήκες απορούμε πως αυτοί οι oligογράμματοι με τέτοιες αντίξοες συνθήκες αποδείχτηκαν σε τελευταία ανάλυση άριστοι παιδαγωγοί».

Θα προσπαθήσω να επεξεργαστώ τις πληροφορίες του και να καταθέσω και τις δικές μου απόψεις.

Είναι λοιπόν ευκαιρία τώρα που έγινε η διάβαση από μια εποχή σε μια άλλη με την αλλαγή του χρόνου, του αιώνα και της χιλιετίας αφού λάβουμε υπ' όψη και τις παρατηρήσεις του αειμνήστου Ν. Ζερβογιάννη να κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν και να θυμηθούμε τους προγόνους μας, τους γονείς μας, να επιστρέψουμε στις ρίζες μας σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για όσα μας πρόσφεραν και έπραξαν για μας, αφού μας μόρφωσαν, μας ανέδειξαν υλικά και οικονομικά και μας αποκατέστησαν κοινωνικά.

Είναι ευκαιρία να γνωρίσουμε την προσφορά εκείνων και τη δική μας και να βγάλουμε συμπεράσματα για

το αν εμείς φανήκαμε αντάξιοι απέναντι τους, αν τους δώσαμε τα εφόδια που προσδοκούσαν από μας, αν τους μάθαμε και τους διδάξαμε όσα εμείς ωφεληθήκαμε, αν σταθήκαμε ικανοί να τους μεταδώσουμε έστω και μια ρανίδα από τη μόρφωσή μας.

Οι πρόγονοί μας που σκληρά εργάζονταν και λίγο αμείβονταν από την άγονη γη τους, λιτοδίαιτοι και ολιγαρκείς εγκαταλελειμμένοι από τη μοίρα και το κράτος, έπραξαν το καθήκον τους όπως εκείνοι νόμιζαν.

Είχαν ελαττώματα, αλλά και αρετές. Είχαν πιστεύω. Πίστευαν ότι η χειρωνακτική εργασία είναι συνδεδεμένη με τη μειωμένη κοινωνική και πολιτική κατάσταση του σκλάβου, του δούλου. Πίστευαν ότι ο μορφωμένος και κοινωνικός άνθρωπος δεν εργάζεται, πως αν ήθελε κανείς το παιδί του να μη ζήσει τη δική τους (σकुλήσια ζωή) έπρεπε με κάθε θυσία να το στείλει, όχι στην εργασία, αλλά εκεί που το έστελναν και οι ανώτερες τάξεις.

Στο Σχολαρχείο οι πρόγονοί μας, στο Γυμνάσιο οι γονείς μας και μεις με τη σειρά μας στο Πανεπιστήμιο.

Πίστευαν ότι το παιδί τελειώνοντας το Σχολαρχείο ή το Γυμνάσιο ήταν πλέον πνευματικά καλλιεργημένο (μορφωμένο) κι έπρεπε να ζήσει διαφορετικά από τους γονείς του.

Τα παιδιά τους τα έστελναν με πολλές στερήσεις στο σχολείο και για να μη μειονεκτούν έναντι των συμμαθητών τους αντί για μπομπούρα ή μαύρο κρίθινο ψωμί που προοριζόταν γι' αυτούς, τους έδιναν καθαρό στανέιο ψωμί.

Έτσι με τις ενέργειές τους αυτές απέδωσαν στην κοινωνία καθηγητές Πανεπιστημίων, γιατρούς, στρατηγούς, δικηγόρους, ιερείς, εκπαιδευτικούς, διευθυντές κρατικών οργανισμών, επαγγελματίες και γενικά καλούς οικογενειάρχες και κατάφεραν σήμερα το χωριό μας δικαιολογημένα να βρίσκεται στην κορυφή της πνευματικής πυραμίδας στην

περιοχή μας.

Στην αξιόπαινη αυτή προσπάθεια των γονέων μας, εμείς τι αντιπροτάξαμε, τι τους προσφέραμε; Ευγνωμοσύνη, καταδεκτικότητα; Τους είπαμε ένα ευχαριστώ; ποιά ήταν η μορφωτική επίδραση πάνω τους; Τι στοιχεία αλλαγής ενσταλάξαμε στην ψυχή τους σύμφωνα με την υποχρέωση που είχαμε;

Μου φαίνεται ότι σταθήκαμε ανίκανοι να τους μεταδώσουμε κάποιο πολιτισμό, κάποια στοιχεία μιας καλύτερης ζωής.

Όσοι έρχονταν σ' επαφή μαζί τους, όσοι τους συναναστρέφονταν, τους πλησίαζαν, τους μιλούσαν, τους παρακολουθούσαν στην εργασία τους, έβλεπαν πώς ζούσαν, πώς κοιμόνταν, πώς μεγάλωναν τα παιδιά τους, πώς φρόντιζαν το σπίτι τους, πώς μαγειρεύαν, νιώθουν και τώρα ακόμη πως η μόρφωσή μας, η κοινωνική και οικονομική αποκατάσταση, δεν ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις μας, έναντι των γονέων.

Όχι μόνο δεν τους ωφέλησε, αλλά και τους έβλαψε με την αστοργία μας. Η περιφρόνησή μας τους χτύπησε κατάκαρδα.

Μερικοί επιζώντες ηλικιωμένοι με περισσή ειλικρίνεια βεβαίωνουν σήμερα: «Έπρεπε να φύγουν οι γονείς σας από τη ζωή για να επισκέπτεσθε το χωριό τακτικότερα και να φτιάξετε και τα πατρικά σας σπίτια. Αλλιώς δε θα είχαμε τη μικρή ανοικοδόμηση του τόπου μας».

Η αλήθεια είναι ότι εκείνοι λεκτικά τουλάχιστον δεν απαιτούσαν τίποτα. Ακόμη κι όταν το σπίτι χρειαζόταν συντήρηση ή διαρύθμιση για να μη μας ξοδεύουν μας έλεγαν: «Αυτό το σπίτι κλείνει μια ιστορία για μας και τα παιδιά μας. Ας μείνει όπως είναι. Το γκρέμισμα έστω και μιας πέτρας σημαίνει και γκρέμισμα της οικογενειακής μας διαδρομής». Συνήθιζαν να ζητούν μόνο ένα γράμμα και μερικά πιο θαρρετοί κι απαιτητικοί λίγη ζάχαρη, λίγο καφέ και μια επίσκεψη το χρόνο στο χωριό.

Εγώ προσθέτω: Και μια επίσκεψη στον τάφο τους και μια συνεισφορά για τον εξωραϊσμό του μόνιμου τόπου διαμονής τους.

Οι περασμένες γενιές έκαναν το καθήκον τους, μας μόρφωσαν. Με τα έργα τους μίλησαν. Καιρός λοιπόν ήταν να πούμε και το δικό μας λόγο, να κάνουμε έναν απολογισμό και να τακτοποιήσουμε τους λογαριασμούς μαζί τους. Να πάρουμε θέση υπεύθυνη ως άτομα και ως Σύλλογος. Γιατί ο λόγος που ιδρύθηκε ο Σύλλογος ήταν η επιδίωξη της επιστροφής των απανταχού ευρισκομένων Φουρνιωτών στις ρίζες τους.

Έχουμε υποχρέωση να γυρίσουμε σ' αυτές και να τις γνωρίσουμε και στα παιδιά μας.

Από τα έργα και τη ζωή του καθηγόνος μας θα φανεί πόσο γίναμε άνθρωποι, πόσο μορφωθήκαμε.

Αν εμείς υπήρξαμε μέτριοι απόγονοι, υπέροχοι προγόνων και αν τα παιδιά μας είναι ευτυχισμένα γιατί υπήρξαν απόγονοι σπουδαίων προγόνων.

Η συμπεριφορά μας προς τους ανθρώπους που μας γέννησαν θα μας παρακολουθεί σ' όλη μας τη ζωή.

Όλοι μας θα κριθούμε από την συνειδησή μας και την ιστορία.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΡΑΚΩΝΑΚΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2000

Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα «Κρητικά Νέα» σχόλια σχετικά με την έκδοση του αναμνηστικού ημερολογίου 2000 του Συλλόγου μας.

• Ο Σύλλογος Φουρνιωτών και φίλων της Φουρνής ΜΕΡΑΜ-ΠΕΛΟΥ εξέδωσε επίσης ένα πολύ ωραίο ημερολόγιο τοίχου σε χαρτί πολυτελείας για το 2000.

Στο εξώφυλλο βρίσκεται η θολωτή μεγαλοπρεπής εκκλησία της Αγίας Μαρίας της Μεθυμοπούλας και η εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος. Στα εσωτερικά φύλλα υπάρχουν και άλλες εκκλησίες όπως ο περικαλής ναός της Αγίας Τριάδος που συνοδεύεται από μία ωραία μαντινάδα.

Κερί ν' ανάμειξες ολόλευκο μπροστά στην Αγ. Τριάδα
προσάτη να 'χεις το Θεό μες της ζωής το διάβα.

Σε άλλες σελίδες απεικονίζονται η περιφορά της εικόνας της Αγίας Τριάδος η Μεραμπελιώτικη ρέγουλα στον Παλαίμυλο, η Παναγία του επάνω χωριού, η περιφορά του επιταφίου, οι παλιές καμάρες της επάνω Φουρνής, το σχολείο που συνοδεύεται από τον συγκινητικό στίχο:

Μια ματιά στο βάθος του χώρου
θα σου θυμίσει το πέρασμα του χρόνου
θα σου θυμίσει τη δόξα που είχε το σχολείο
και τώρα παραμένει έρημο κλειστό.

Όλο το ημερολόγιο και τα δίστοια που είναι αρκετά επιμελήθηκε η γραμματέας του Συλλόγου κ. Σάσα Δρακωνάκη - Κοιμουτσάκου. Ο Σύλλογος έχει συμπληρώσει 25 χρόνια ζωής και εκδίδει ένα πολύ ωραίο έντυπο τα «ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΟΥΡΝΗ

Ο συγγραφέας μας συγγραφέας Γεώργιος Πρατσίνης δημοσίευσε σε 3 συνεχόμενα φύλλα της τοπικής μας εφημερίδας «Πολίτης» αναλυτικά στοιχεία για το έργο του μεγάλου δασκάλου του τόπου μας Ερμανουήλ Χαριδήμου Μπουραντά, ο οποίος πρόσφερε μεγάλο έργο στον τόπο μας ως δάσκαλος, παιδαγωγός, θρησκευτικός μελετητής και βυζαντινός καθηγητής και ιεροψάλτης.

Αναδημοσιεύουμε παρακάτω το ευχαριστήριο του πρώην Προέδρου του Συλλόγου μας Λευτέρη Μπουραντά προς το συγγραφέα για όσα έγραψε για τον πατέρα του:

«Κύριε Διευθυντά.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εκλεκτό Φουρνιώτη Συγγραφέα - Γεωπόνο Γιώργο Πρατσίνη, γιατί στα τοπικά ιστορικά ενδιαφέροντά του περιέλαβε και τον μακαρίτη πατέρα μου, Δάσκαλο και Πρωτοψάλτη για πολλά χρόνια στη Μ. Παναγία Νεαπόλεω, Εμμαν. Χ. Μπουραντά. Και ασφαλώς να ευχαριστήσω τον «Πολίτη», που κάθε φορά φιλοξενεί στις στήλες του εργασίες του κ. Πρατσίνη, στις οποίες προβάλλεται η Φουρνή και πολλοί από τους παλιούς πνευματικούς ανθρώπους, σημαντικούς και αξιόλογους, και υπήρξαν αρκετοί αυτοί: Σοφία Μαυροειδή, Μαρία και Σοφία Αμαριώτου, Νικόλαος Γραμματικάκης, Εμμανουήλ Ζερβογιάννης, Μιχαήλ Σφακιανάκης, Αλέξανδρος Φουντουλάκης και άλλους, μας ανέσυρε στη μνήμη με τα βιογραφικά τους σημειώματα από τις φιλόξενες στήλες του «Πολίτη».

Και είναι αλήθεια πως έχει πολύ υλικό η Φουρνή για κάποιον που θα ήθελε ν' ασχοληθεί. Το ότι η Φουρνή υπήρξε έδρα Επισκόπου, είχε Παρθενάγειο, φιλοξενούσε κάποτε στο ιστορικό σχολείο της, της Κεραπολίτισσας - ιδρύθηκε το 1864 από τον Επίσκοπο Δωρόθεο Λάσκαρη - πάνω από 200 μαθητές από τα τα γύρω χωριά του τῆως Δήμου Φουρνής (Κ. Χωριό, Καστέλλι, Δωριές, Καρύδι, Πινές, Ελούντα κλπ.) δεν είναι τυχαία.

Αλλά και αγιότοπος υπήρξε η Φουρνή (Αγία Νεομάρτυς Μαρία Μεθυμοπούλα που μαρτύρησε στο Κ. Χωριό την Πρωτομαγιά του 1826). Και τόπος καταγωγής Εθνομαρ-

τύρων (Επίσκοπος Ιωακείμ Κλώντζας ο οποίος δολοφονήθηκε από Τούρκους το 1821 έξω από την επισκοπή του στο Πάνω Χωριό της Φουρνής) και Ηρώων (καπετάν Μπέμπελης κ.δ.)

Θα μείνουν αξέχαστες οι εικόνες των καλοκαιρινών διακοπών των φοιτητικών μας χρόνων, όταν ένα πολύβουο μελίσσι από δασκάλους, καθηγητές, γιατρούς, δικηγόρους, δικαστικούς, στρατιωτικούς, φοιτητές, απολάμβαναν τον πρωινό καφέ τους ή την πρωινή τους ρέγουλα. Εκεί κάτω από τους παχύσκιους πλατάνους του Παλαίμυλου και της πλατείας Αγ. Γεωργίου, μεταξύ ενός ταβλιού, μιας πρέφας ή ενός πόκερ, έβρισκαν τη λύση τους... όλα τα προβλήματα της εποχής, πολιτικά, πολιτιστικά, κοινωνικά, οικονομικά.

Είναι παρήγορο ότι πολλοί από τους σημερινούς Φουρνιώτες συνεχίζουν την παράδοση με μια σημαντική συγγραφική και δημοσιογραφική παρουσία. Ακόμη παρήγορο είναι ότι σήμερα που η ύπαιθρος συνεχώς μαραζώνει και φθίνει, η Φουρνή, τουλάχιστον τους καλοκαιρινούς μήνες, λίγο ζωντανεύει και θυμίζει - έστω για λίγο - κάτι από τις καλές ημέρες της, με τα πατρικά σπίτια να συντηρούνται, να ανανεώνονται και άλλα να κτίζονται. Αλλά για να μη χαρακτηριστεί πάλι υπερβολικά ρομαντικός και αδιόρθωτα νοσταλγός του «παλιού καλού καιρού», θα κλείσω αφού ευχηθώ κι εγώ ευτυχισμένο, αίσιο, δημιουργικό, ειρηνικό το 2000 και μακρότητα ημερών εν υγεία.

Λευτέρης Μπουραντάς

Δραστηριότητες του Συλλόγου μας κατά τη διετία 1998 - 2000

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας κατά τη διετία (1998 - 2000) έγιναν οι εξής εκδηλώσεις:

- Εκδρομές διήμερες και ημερήσιες σε διάφορα μέρη της Ελλάδας καθώς και στην Κρήτη.
- Επισκέψεις σε διάφορα Μουσεία (Δελφών - Γαλαξειδίου - Μετεώρων).
- Παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων.
- Η καθιερωμένη κάθε χρόνο κοπή τη Βασιλόπιτας.
- Η επίσημη Συνεστίαση του Συλλόγου στο κέντρο «Κονάκι».
- Ομαδικός εκκλησιασμός σε διάφορες εκκλησίες της Αθήνας και απογευματινοί περιπάτοι με εσπερινό στην Κρήτη (Μονή Αρετίου και Φανερωμένης).
- Αντιπροσωπεία του Συλλόγου μας παρευρέθηκε στην κοπή της πίτας της Παγκρήτιας Ένωσης, καθώς και στις εκδηλώσεις για τη Μάχη της Κρήτης.
- Ο Σύλλογός μας εξέδωσε δυο ημερολόγια. Ένα ημερολόγιο με ωραίες γκραβούρες για το έτος 1999 και ένα αναμνηστικό ημερολόγιο καθαρά Φουρνιώτικο, με τοπία και εκκλησίες του χωριού για το έτος 2000.